

Έπαινος του Ferdinand Jan Ormeling
Στην Τελετή Αναγόρευσής του σε Επίτιμο Διδάκτορα
του Τμήματος Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών
της Πολυτεχνικής Σχολής
του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
από τον Καθηγητή Ευάγγελο Λιβιεράτο
7 Μαΐου 2015

Κύριε Πρύτανη,

κύριε αναπληρωτή Πρύτανη, κύριε Κοσμήτορα της Πολυτεχνικής Σχολής, κύριοι Πρόεδροι Τμημάτων, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, φοιτήτριες και φοιτητές, κυρίες και κύριοι

Είναι ιδιαίτερη τιμή, προνόμιο και χαρά μου να εκφωνώ τον Έπαινο του Καθηγητή Ferjan Ormeling στην τελετή αναγόρευσής του ως Επίτιμου Διδάκτορα του Τμήματός μας. Και αυτό όχι μόνο γιατί ο τιμώμενος είναι μια σημαντική και αναγνωρισμένη προσωπικότητα στο διεθνές επιστημονικό πεδίο της Χαρτογραφίας, αλλά και γιατί στο πρόσωπό του η ελληνική χαρτογραφική κοινότητα, μετά τη συλλογική της συγκρότηση το 1994, με πυρήνα στο Τμήμα μας, βρήκε έναν έμπειρο, έγκυρο και συνεπή συνεργάτη και υποστηρικτή σε διεθνές επίπεδο.

Θα μου επιτρέψετε να υπογραμμίσω από την αρχή, ότι η τιμητική αναγνώριση του Ferjan Ormeling, ως χαρτογράφου, από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, αποκτά και μια **συμβολική διάσταση** με ιδιαίτερη σημασία για εμάς, γιατί γίνεται σε μια Ελληνική πόλη, η οποία, ιστορικά, καταγράφεται με εντυπωσιακή διαχρονική συνέχεια στην παγκόσμια ιστορία της χαρτογραφίας, μόνη αυτή απ' όλες τις άλλες Ελληνικές πόλεις, όπως τεκμηριώνεται από τα λίγα επόμενα σημεία, που ενδεικτικά αναφέρω:

Από τον ακριβέστατο προσδιορισμό του γεωγραφικού της πλάτους στη 'Γεωγραφία' του Πτολεμαίου μέχρι τις συντεταγμένες της, που χρησιμοποιούν οι Γάλλοι χαρτογράφοι του 18^{ου} αιώνα για την αριθμητική αναγωγή των γεωγραφικών μηκών του Αιγαίου' από την απεικόνισή της, ως σπουδαίου τόπου, στη ρωμαϊκή Tabula Peutingeriana μέχρι τη διακριτή απεικόνισή της, στον χάρτη του Beatus του 8^{ου} αιώνα, όπως και στον χειρόγραφο ανώνυμο Orbis Terrarum του Τουρίνου του 12^{ου}, με μόνες αναγραφές της Θεσσαλονίκης, της Κωνσταντινούπολης και του τοπωνυμίου 'Μακεδονία', στην ευρύτερη περιοχή της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και της υπόλοιπης ανατολικής Ευρώπης, από τον λόγιο Επίσκοπό της Λέοντα Μαθηματικό, τον 9^ο αιώνα, με τις αναφορές στις λύσεις των αστρογεωδαιτικών προβλημάτων του Αλ Μαμούν μέχρι τον επίσης λόγιο Επίσκοπό της Ευστάθιο Θεσσαλονίκης τον 12^ο αιώνα με τη μελέτη του για τον Διονύσιο Περιηγητή και την κριτική αναφορά στη 'Γεωγραφία' του Πτολεμαίου και στη μορφή της ακρογραμμής των Ινδιών' από το μοναδικό σωζόμενο στην Ελλάδα κώδικα της πτολεμαϊκής 'Γεωγραφίας', στο γειτονικό Άγιον Όρος (αρχές 14^{ου} αιώνα) μέχρι τις εμφατικές επισημάνσεις της Θεσσαλονίκης, από τον 14^ο μέχρι τον 16^ο αιώνα, στους ναυτικούς πορτολάνους χάρτες, με μεγάλα σύμβολα και λάβαρα' στον ανώνυμο της Dijon με το εντυπωσιακό σύμβολο ή στον βενετικό του Γεωργίου Σιδέρη, με σύμβολο σπουδαίας πόλης και τετραπλό μεγαλοπρεπές λάβαρο, μοναδικό σε όλη την ευρωπαϊκή και μεσογειακή επιφάνεια του χάρτη ή, επιπλέον, στον ανώνυμο του Μουσείου Cooper, που επισημαίνεται με λάβαρο, μοναδικό σύμβολο στον σπάνιο πορτολάνο, και ακόμη... από τα προοπτικά της αμφιθεατρικής εντός των τειχών πόλης, του 17^{ου} και 18^{ου} αιώνα, όπως του συμπατριώτη του τιμωμένου μας Olfert Dapper του 1688 και άλλων μεταγενέστερων μέχρι τις Γαλλικές απεικονίσεις του 18^{ου} αιώνα, όταν η Γαλλική υδρογραφία ενδιαφέρεται για την περιοχή με σπουδαίους χάρτες και συντάσσει τον πρώτο 'επιφανειακό' της πόλης, του 1784, σε κλίμακα 1:15.000, από τη νομισματική

επισήμανση του Ρήγα Βελεστινλή, με τη σύζυγο του Κασσάνδρου Θεσσαλονίκη, αδελφή του Αλέξανδρου, σε νόμισμα της πόλης μέχρι τις αστικές ευρωπαϊκές χαρτογραφήσεις του 19^{ου} αιώνα και μετά, σε μεγάλες κλίμακες, όπως εκείνες του 1880^ο του 1895 του Ολλανδού Cuypers^ο του 1898-99 σε κλίμακα 1:500^ο του 1900 του 1910 και του 1916 της Γαλλικής Στρατιάς της Ανατολής^ο και το άγνωστο έργο του νέου καθηγητή της γεωδαισίας στο ΕΜΠ Δημητρίου Λαμπαδαρίου το 1917, για το σχεδιασμό της Διεθνούς Πολεοδομικής Ανασυγκρότησης μετά τη μεγάλη πυρκαγιά. Αυτή η αξιοσημείωτη και μοναδική για Ελληνική πόλη παρουσία της Θεσσαλονίκης στη χαρτογραφική ιστορία, συνεχίζεται και στις μέρες μας, με σταθμούς την ίδρυση εδώ, από μέλη του ΑΠΘ, της 'Χαρτογραφικής Επιστημονικής Εταιρίας Ελλάδας' το 1994, η οποία εκπροσωπεί την ελληνική χαρτογραφία στη διεθνή χαρτογραφική κοινότητα, και του μοναδικού στη χώρα 'Εθνικού Κέντρου Χαρτών και Χαρτογραφικής Κληρονομιάς' το 1997, που φιλοξένησε τον τιμώμενο, τώρα 'Αρχείο Χαρτογραφικής Κληρονομιάς' των 'Γενικών Αρχείων του Κράτους', στο 'Ιστορικό Αρχείο Μακεδονίας'.

Έκανα σκοπίμως αυτή την αναφορά, για να δείξω ότι η διακριτή ιστορική παρουσία της Θεσσαλονίκης στην παγκόσμια χαρτογραφία, **περιβάλλει συμβολικά και δικαιώνει απολύτως τη σημερινή τελετή**, σε ακαδημαϊκό ίδρυμά της, όπου καλλιεργείται συστηματικά και με δημιουργική εξωστρέφεια η χαρτογραφική επιστήμη, τεχνολογία και τέχνη, όπως γίνεται στο Τμήμα μας, τις τελευταίες δεκαετίες, με διεθνείς φιλοδοξίες και επιτεύγματα, τα οποία παρακολούθησε και υποστήριξε ο τιμώμενος.

Ο τιμώμενος λοιπόν, Καθηγητής Ferjan Ormeling, γεννήθηκε το 1942 στην Ουτρέχτη της Ολλανδίας, σε «γεωγραφικό περιβάλλον», αφού πατέρας του ήταν ο διάσημος γεωγράφος Ferdinand Jan Ormeling ο πρεσβύτερος, ιδρυτής ανάμεσα στα άλλα και του Γεωγραφικού Τμήματος της Τοπογραφικής Υπηρεσίας της Βαταβίας, των Ολλανδικών Ινδών, της σημερινής Τζακάρτα στην Ινδονησία, στην οποία εγκαταστάθηκε η οικογένεια Ormeling το 1948. Μια χώρα που αποτελεί μέχρι σήμερα αντικείμενο των χαρτογραφικών ενδιαφερόντων του τιμωμένου μας.

Με την επιστροφή στην πατρίδα του, ολοκλήρωσε τις βασικές σπουδές και το μεταπτυχιακό του στη Γεωγραφία και Ανθρωπολογία στο Πανεπιστήμιο του Groningen το 1969, εργαζόμενος από τότε σε μεγάλα γεωγραφικά – χαρτογραφικά έργα, όπως ο μνημειώδης Άτλας της Ολλανδίας, ο γνωστός Bosatlas, με τον οποίο, από το 1877, διδάχτηκαν τη γεωγραφία και απέκτησαν οικειότητα με τους χάρτες γενιές Ολλανδών και ο οποίος παραμένει μέχρι σήμερα ο πλέον έγκυρος και ευπώλητος Άτλας στη χώρα. Από τότε απέκτησε μεγάλη πείρα στο θέμα της σύνταξης και παραγωγής Ατλάντων, θεωρούμενος από τους κορυφαίους επιστήμονες στον τομέα, με ιδιαίτερη έμφαση στη σωστή παρουσίαση και χρήση των χαρτών σε αυτούς. Αργότερα, ως μέλος της συντακτικής ομάδας του Ολλανδικού Εθνικού Άτλαντα και γραμματέας της Ένωσης γι' αυτόν, συνέδεσε το όνομά του με ένα από τα κορυφαία έργα της χώρας του. Ένα γεγονός του Ολλανδικού τεχνικού πολιτισμού (και όχι μόνο τεχνικού), που συνεχίζει τη μεγάλη χαρτογραφική παράδοση της χώρας, μιας από τις μεγάλες Σχολές της παγκόσμιας χαρτογραφίας, που απεικόνισε και τον ελλαδικό, κυρίως θαλάσσιο, γεωγραφικό χώρο, από τον 16^ο αιώνα.

Έλαβε το διδακτορικό του από το Πανεπιστήμιο της Ουτρέχτης το 1983 υπό την επίβλεψη του γνωστού καθηγητή της χαρτογραφίας και γεωδαισίας Cornelis Koeman ο οποίος συνέβαλε στην ίδρυση ξεχωριστής ειδικεύσης στη χαρτογραφία κάνοντας την Ουτρέχτη χαρτογραφικό κέντρο. Η διδακτορική του διατριβή, είχε ως αντικείμενο τη μελέτη των τοπωνυμίων περιοχών μειονοτήτων της Δυτικής Ευρώπης στους τοπογραφικούς χάρτες. Από τότε ανέπτυξε την εμπειρογνωμοσύνη του στα θέματα των τοπωνυμίων, γεγονός που τον έχει αναδείξει σήμερα σε συνεργάτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στον τομέα αυτό. Από το 1995 είναι Πρόεδρος της συμβουλευτικής επι-

τροπής για τα τοπωνύμια στη Βασιλική Ολλανδική Ακαδημία Επιστημών και της Επιτροπής ξενόγλωσσων γεωγραφικών ονομάτων της ‘Ένωσης για τη Γλώσσα των Κάτω Χωρών’. Επίσης εκπροσωπεί την Ολλανδία στην Ομάδα Εμπειρογνομών του ΟΗΕ για τα τοπωνύμια (UNGEGN – United Nations Group of Experts on Geographical Names) στην οποία εκλέγεται από το 2007 αντιπρόεδρος με πενταετείς θητείες, μέχρι το 2017, και ως επικεφαλής των σχετικών προγραμμάτων εκπαίδευσης.

Από το 1969 αρχίζει την ακαδημαϊκή του σταδιοδρομία στην Ουτρέχτη, αρχικά ως λέκτορας στη Σχολή Γεωγραφίας, όπου και εκλέγεται το 1985 καθηγητής στην έδρα Χαρτογραφίας. Εκεί διδάσκει μέχρι το 2009 ευρύ φάσμα γνωστικών αντικειμένων, όπως είναι οι χαρτογραφικοί άτλαντες, η περιβαλλοντική χαρτογραφία, η ιστορία της χαρτογραφίας, η σύνθεση και παραγωγή χαρτών, θέματα θεωρίας, χαρτογραφικής σύνταξης και γραφισμού. Παράλληλα, αναπτύσσει την άμεση βιωματική του επαφή με τον γεωγραφικό χώρο και τη σχέση του με το πεδίο. Οι εργασίες υπαίθρου, η διδασκαλία φοιτητών στο πεδίο και οι περιηγήσεις, κατά τις παραδόσεις των ολοκληρωμένων γεωγράφων που χαρτογραφούν, χαρακτηρίζουν μαζί με όλα τα άλλα έναν ολοκληρωμένο παγκόσμιο επιστήμονα της χαρτογραφικής περιγραφής και απεικόνισης του γεωχώρου. Και βέβαια, η παράδοση του δασκάλου στην Ουτρέχτη Cornelis Koeman και στη γεωδαισία τον φέρνει κοντά και στη δική μας ματιά, του τοπογράφου μηχανικού, αφού κινείται με άνεση και στα πεδία μας μεταξύ των δορυφορικών συστημάτων προσδιορισμού θέσης και των σύγχρονων αυτοματισμών και ψηφιακών διαδικασιών στην γεωχωρική αποτύπωση και απεικόνιση. Γιαυτό άλλωστε παρακολουθεί με ενδιαφέρον την δικιά μας Ελληνική χαρτογραφική παράδοση όπως αναπτύχθηκε και συνεχίζει να αναπτύσσεται στο χώρο των τοπογράφων μηχανικών. Αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι ένα από τα βασικά επιστημονικά χαρακτηριστικά της ολιστικής αντίληψης του Ferjan Ormeling για την χαρτογραφία.

Για 25 χρόνια, από το 1973 μέχρι το 1995, είναι επισκέπτης καθηγητής και μέλος του επιστημονικού Συμβουλίου του ITC, του περίφημου ‘Διεθνούς Ινστιτούτου Επιστημών της Γεωπληροφορίας και της Παρατήρησης της Γης’ της Ολλανδίας, γνωστού σε πολλούς Έλληνες επιστήμονες, απόφοιτους και μέλη του ΑΠΘ, που έχουν μετεκπαιδευτεί, διδάξει ή διδάσκουν εκεί.

Τα ενδιαφέροντά του δεν εξαντλούνται στην ακαδημαϊκή δράση, αλλά επεκτείνονται και σε πολλές συλλογικές δραστηριότητες. Για 25 χρόνια από το 1975 μέχρι το 1995 και από το 1997 μέχρι το 2003 ήταν επικεφαλής του, με μεγάλη κυκλοφορία, Ολλανδικού χαρτογραφικού περιοδικού *Kartografisch Tijdschrift*. Την ίδια περίοδο είναι μέλος του διοικητικού Συμβουλίου της Ολλανδικής Χαρτογραφικής Εταιρείας (1975-1997) και πρόεδρος τη διετία 1995-97. Επίσης είναι μέλος της εκδοτικής ομάδας του περιοδικού *Geo-Info* και πρόεδρος της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού ιστορίας της Χαρτογραφίας *Caert-Thresoor*. Από τα περιοδικά αυτά έχει ενημερώσει τους Ολλανδούς αναγνώστες τους και για τις Ελληνικές επιστημονικές χαρτογραφικές δραστηριότητες.

Ο καθηγητής Ferjan Ormeling ανέπτυξε έντονη δραστηριότητα στη Διεθνή Χαρτογραφική Ένωση (ICA) στην οποία συνεχίζει την προσφορά του, που τον αναδεικνύει σε μια από τις εμβληματικές μορφές της. Από το 1985 είναι μέλος της Επιτροπής της ICA για τους ‘Εθνικούς και Περιφερειακούς Άτλαντες’. Διετέλεσε πρόεδρος της διαρκούς επιτροπής της για την ‘Εκπαίδευση και Κατάρτιση’, εκλεγμένος από τρεις Γενικές Συνελεύσεις της ICA για τρεις διαδοχικές τετραετείς θητείες από το 1987 μέχρι το 1999. Στη μακρά αυτή περίοδο διοργάνωσε 20 θεματικά εκπαιδευτικά σεμινάρια σε διάφορες χώρες του Κόσμου, κυρίως σε αναπτυσσόμενες. Εξελέγη στο αξίωμα του Γενικού Γραμματέα της ICA για δύο τετραετείς θητείες, από το 1999 μέχρι το 2007, ενώ από το 2007 είναι μέλος της Επιτροπής καταστατικού της ICA και εφέτος ο εμπνευστής του ‘Διεθνούς Έτους Χαρτών’ 2015-2016 – ‘Αγαπάμε τους Χάρτες’ και μέλος της σχετικής Ομάδας Εργασίας, υπό την αιγίδα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Ως Γενικός Γραμματέας της ICA υποστήριξε με την

παρουσία του τα εθνικά συνέδρια της δικής μας ‘Χαρτογραφικής Επιστημονικής Εταιρείας Ελλάδας’, η οποία τίμησε το ενδιαφέρον του για την Ελληνική χαρτογραφία, ανακηρύσσοντάς τον επίτιμο μέλος της στο Συνέδριο των Ιωαννίνων το 2008.

Ως εκπρόσωπος της ICA διοργάνωσε τη σειρά ‘Διδασκαλία της χαρτογραφίας’ στο πλαίσιο των διεθνών συνεδρίων της *Imago Mundi* για την Ιστορία της Χαρτογραφίας (το γνωστό ICHC), στο 18^ο των οποίων, στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών στην Αθήνα το 1999, υποστήριξε και προώθησε την έννοια και το σχέδιο της ‘Χαρτογραφικής Κληρονομιάς σε ψηφιακό περιβάλλον’ που αναπτύσσαμε από το 1997 στη Θεσσαλονίκη, για να εξελιχθεί αργότερα στην ομώνυμη Διεθνή Επιτροπή της ICA, την ευθύνη της οποίας έχουμε εδώ στο ΑΠΘ, από το 2006 μέχρι σήμερα με την υποστήριξη του Τμήματός μας, της ‘Χαρτογραφικής Επιστημονικής Εταιρείας Ελλάδας’ και του τότε ‘Εθνικού Κέντρου Χαρτών και Χαρτογραφικής Κληρονομιάς’, όλων με έδρα τους στη Θεσσαλονίκη.

Σημαντική ήταν τότε η συμμετοχή του και στο ανταγωνιστικό Ευρωπαϊκό πρόγραμμα ‘CartoTech’ (Cartographic Heritage Enhancement Using New Technologies) για την ανάδειξη της ‘χαρτογραφικής κληρονομιάς’ με τη χρήση ‘νέων τεχνολογιών’, που εγκρίθηκε και χρηματοδοτήθηκε από τη 10^η Γενική Διεύθυνση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ολοκληρώθηκε υπό την καθοδήγησή μας, εδώ στη Θεσσαλονίκη.

Ο τιμώμενος συμπαραστάθηκε ενεργά στις Ελληνικές ακαδημαϊκές και επιστημονικές δραστηριότητες, και στο πλαίσιο των καθηκόντων του στην Ουτρέχτη και στη Διεθνή Χαρτογραφική Ένωση. Υποστήριξε φοιτητές μας στην Ουτρέχτη στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus, συμμετείχε σε εξεταστική επιτροπή διδακτορικού στο Πολυτεχνείο του Delft σημερινής συναδέλφου στο Τμήμα μας, ενίσχυσε με την παρουσία του τα Εθνικά μας χαρτογραφικά συνέδρια ανά την Ελλάδα, συμμετείχε σε κοινά ερευνητικά προγράμματα και πέρασε μέρος της εκπαιδευτικής του άδειας το 2006 στη Θεσσαλονίκη ερευνώντας ιστορικούς χάρτες και δίνοντας διαλέξεις στους φοιτητές του Τμήματός μας και στο κοινό.

Υποστήριξε την πρότασή μας το 2005, προς την Εκτελεστική Επιτροπή της ICA στο παγκόσμιο χαρτογραφικό συνέδριο της Λα Κορούνια, για την ίδρυση της διεθνούς Ομάδας Εργασίας ‘Ψηφιακές Τεχνολογίες στη Χαρτογραφική Κληρονομιά’ (Digital Technologies in Cartographic Heritage), η οποία, με την επίσης υποστήριξή του, αναβαθμίστηκε στην ομώνυμη Επιτροπή (Commission) στο παγκόσμιο χαρτογραφικό συνέδριο της Μόσχας το 2007 και συνέχισε τη λειτουργία της, για δεύτερη τετραετία, με απόφαση του Συνεδρίου στο Παρίσι το 2011. Από τότε, η Επιτροπή αυτή, με βάση της στο Τμήμα μας εδώ, συνεχίζει το έργο της, συμπληρώνοντας 10 χρόνια διεθνούς παρουσίας και καθιερώνοντας στη διεθνή χαρτογραφική κοινότητα την ‘χαρτογραφική κληρονομιά’ και την ‘ψηφιακή ματιά σ’ αυτή’, κυρίως μέσω του διαδικτυακού μας περιοδικού *e-Perimetron* και των μέχρι τώρα 10 ετήσιων διεθνών συνεδρίων που έχουν διεξαχθεί από το 2006 στην Ελλάδα και σε άλλες έξι Ευρωπαϊκές πόλεις (ανάμεσά τους και η Χάγη), αισθανόμενοι πάντα το ενδιαφέρον του Ferjan Ormeling για τις δράσεις αυτές.

Και σε όλα τα παραπάνω να προσθέσουμε τον μεγάλο αριθμό δημοσιεύσεων (περίπου 500 άρθρα και βιβλία με διεθνή κυκλοφορία) και διαλέξεων (περίπου 250 σε όλον τον κόσμο), που δείχνουν το μέγεθος και την ένταση της εργασίας του. Το βραβευμένο στην Ολλανδία βιβλίο του, ‘Χαρτογραφία, οπτικοποίηση της χωρικής πληροφορίας’, με συ-συγγραφέα τον μαθητή του Menno Jan Kraak, κυκλοφόρησε ευρύτατα στην Αγγλική του έκδοση, ενώ μεταφράστηκε και στα Ρωσικά, Πολωνικά, Κινεζικά και τα Ινδονησιακά. Μια ακαδημαϊκή παραγωγή που καλύπτει μεγάλο εύρος και ποικιλία θεμάτων, χαρακτηρίζοντας τον τιμώμενο εδώ ακαδημαϊκό, μαζί με το όλο έργο του, για το οποίο βραβεύτηκε με υψηλά εθνικά και διεθνή αριστεία. Ένας πολύπλευρος και με ευρύτατα ενδιαφέροντα επιστήμονας, μια πολυσχιδής προσωπικότητα της παγκόσμιας χαρτογραφίας, ο οποίος με σεμνότητα και χαμηλούς τόνους προσομοιάζει στον συνδυασμό του *homo universalis* με

τον *homo viator* ένα πρότυπο πνευματικού ανθρώπου διαδεδομένο στις ουμανιστικές και αναγεννησιακές Κάτω Χώρες της καταγωγής του.

Πριν τελειώσω τον έπαινο στον Ferjan Ormeling, θα σας διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα από μια πολύ πρόσφατη απάντησή του σε συνέντευξη σχετικά με το μέλλον της χαρτογραφίας στην ψηφιακή εποχή. Νομίζω ότι συμπυκνώνει όλη τη συσσωρευμένη πείρα του με το βλέμμα στο μέλλον. Λέει λοιπόν:

<< Οι γενιές της ψηφιακότητας μας έφεραν την ‘πανταχού παρούσα χαρτογραφία’ στα χωρικά δεδομένα που είναι προσβάσιμα παντού, σε κάθε στιγμή. Αυτές οι γενιές θα αντιληφθούν σύντομα, ότι για να αναγνωστεί, να επεξεργαστεί και να κατανοηθεί αυτή η πανταχού παρούσα χωρική πληροφορία, οι άνθρωποι θα χρειαστεί να την έχουν διαθέσιμη και σχεδιασμένη σε μορφή τέτοια, ώστε να μπορούν να την χρησιμοποιήσουν. Και επίσης θα αντιληφθούν με τον καιρό ότι οι άνθρωποι θα χρειαστούν καθοδήγηση στη ανάγνωση και χρήση του χάρτη, για να καταλαβαίνουν τι βλέπουν στην οθόνη τους. Αυτές οι δύο προκλήσεις, δηλαδή η κατάλληλη σχεδίαση χαρτογραφικών προϊόντων για τις νέες πλατφόρμες παροχής χωρικών πληροφοριών **και** η επεξήγηση στις νέες ομάδες χρηστών πώς δουλεύουν οι ‘χαρτογραφικές κατασκευές’, θα είναι τα κυριότερα ζητήματά μας τα επόμενα 20 χρόνια.

Δεν με απασχολεί, συνεχίζει ο Ormeling, αν αυτές οι νέες γενιές θα ονομάζουν το αντικείμενό τους ‘χαρτογραφία’ ή αλλιώς, αν και θα είναι ευκολότερο να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν το όνομα ‘χαρτογραφία’ (ακόμα κι αν αυτό φέρνει, σε κάποιους, συνειρμούς στη χρήση σχεδιαστικών εργαλείων και σινικής μελάνης). Και θα είναι ευκολότερο γιατί έτσι θα ανακτάται πιο γρήγορα η απαραίτητη σχετική βιβλιογραφία και γνώση, σχετικά με τη χωρική οπτικοποίηση του παρελθόντος. Και το λέω αυτό, γιατί σε πολλά σύγχρονα περιοδικά για τα GIS (τα Συστήματα Γεωγραφικών Πληροφοριών) βλέπουμε συγγραφείς ‘να ανακαλύπτουν ξανά τον τροχό’ προσπαθώντας να λύσουν προβλήματα π.χ. χρωματισμών ή γενίκευσης ή άλλων, τα οποία έχουν περιγραφεί και λυθεί πριν δεκαετίες, στην αναλογική περίοδο της χαρτογραφίας! >>

Κύριε Πρύτανι, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι,

Εάν είναι αληθές το παράθεμα του μεγάλου Ολλανδού ουμανιστή Δεσιδέριου Εράσμου, πως ‘*το ύψιστο συστατικό της ευτυχίας είναι να θέλεις να είσαι αυτό που είσαι*’, τότε ο Ferjan Ormeling πρέπει να είναι ένας ευτυχισμένος άνθρωπος και γι’ αυτό που είναι, αλλά και γιατί η πορεία του δείχνει, με την ακάματη κινητικότητα, τον ενθουσιασμό και τη δυναμικότητά της, ότι όλα όσα δημιούργησε και για τα οποία τον τιμούμε σήμερα, είναι αποτέλεσμα θέλησης, περιέργειας, αφοσίωσης και αγάπης στο αντικείμενό του, πάντα με μια εξαιρετική σεμνότητα έκφρασης και συμπεριφοράς και με ιδιαίτερο σεβασμό και κατανόηση για τον δίπλα και τον άλλο.

Ferjan Ormeling, Καλωσήλθε στην Ακαδημαϊκή μας Κοινότητα!